

Izhaja vsak torek in soboto ob 10 uri predpoldne. Akopadeno ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevev tekalšču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnštvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravništvo »Gorice«. Oglasi se računajo po peti vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. L. Lukežič).

Monstrum

človeškega razuma.

Anton Štrekelj, rojen na Krasu, c. kr. kmetijski potovalni učitelj v Gorici.

Alojzij Štrekelj, rojen na Krasu, c. kr. kmetijski potovalni učitelj v Dalmaciji.

Kdo bi mislil, da ta dva moža, ki imata prav enako stališče v človeški družbi, nimata tudi enakih pravic v javnem življenju. In vendar je tako! Dalmatinski Štrekelj je najboljši kandidat za državni zbor, tako trdi »Soča«, ki ga po vsej sili hoče spraviti ven iz kmetijskega pouka v drž. zbor. Niti ne vpraša, če je res kmetijskega učitelja naloga, ne tisti razpor med ljudstvom z volilnimi shodi. Vse prav, kot strankarskemu časniku ji tega ne zamerimo.

Obrnimo list! O goriškem Štreklju sumi »Soča«, da ustanavlja novo, »agrarno stranko«, ki bi utegnila »napredni« kaj škodovati. Tega pa ne! In zato lop po goriškem Štreklju! Podi ga h kmetijstvu, uči ga, da učitelj kmetijstva ni plačan za politiko, mu očita sanjaštvo, hujšakstvo itd.

Zdaj naj razume »Soča« človek z navadnim razumom, kakor mu ga je dal ljubi Bog! Ni mogel! To more le »razum in pol«, kakor ga ima »Soča«.

»Soča« bi pač prav storila, da bi raztegnila svoj nauk za enega Štreklja na oba, in sicer zato, ker ni nobeden ne sposoben, ne zmožen za drž. poslanca.

Volivni boj.

Shod v Mirnu.

V nedeljo dopoldne ob 11h se je vršil v dvorani g. Budhne v Mirnu lep shod volivcev »Slogine« stranke. Navzočih je bilo do 300 mož, kmečkega in delavskega stanu. V imenu »Sloge« otvori shod dr. Dermastia in predstavi kandidata sodnega tajnika g. Fona, kiga je zbor navdušeno pozdravil. Za predsednika je bil izvoljen strojar tov. Jožef Cotič. Nato je govoril dr. Dermastia o nalogah prihodnjega državnega zbora in o nalogah, ki čakajo bodočih državnih poslancev. Treba se bo ozirati pred vsem na tri stanove na katere se je dosedanji drž. zbor premalo oziral. To so kmečki, delavski in obrtni stan,

LISTEK.

Metež.

Povest grofa Leva Tolstojca. (Dalje.)

— Saj je še nekam toplo, hvala, Bogu, je dejal, — a mraz se veča — ah! Gospod očka!

— Pusti konje, pusti, naj vozijo nazaj, sem dejal, ko sem sedel v sani. — Voznik, ali nas pripeljejo, kaj?

— Morajo.

Pograbil je vajeti, zamahnil parkrat z bičem po nahrbtnem kocu desnega konja in peljali smo se zopet kdo zna kam. Pol ure smo se vozili tako. Hipoma zaslišimo pred seboj zopet znani priljubljen zvonček in še dva druga, a topot so nam prihajali nasproti; bile so one tri trojke, ki so že razločile pošto ter se vračale na postajo s konji zadaj pripreženimi. Kurjerska trojka z dobro rejenimi konji in priljubljenim zvončkom e drvila spredaj. V njej je sedel eden

ki so podlaga narodu in državi. Pred vsem potrebuje pomoči kmečki stan. Razbremeniti bo treba kmečka posestva od ogromnih dolgov, urediti plačevanje davkov tako, da bo v resnici plačeval več davkov oni, ki ima več dohodkov. Uvesti se mora zavarovanje za slučaj uim, ravno tako splošno zavarovanje za slučaj nezgod in ostarelosti. Kmet naj se združuje po svojih kmečkih zadrugah. Dvigniti se mora stanovska zavest. Tudi za delavstvo zamrlí parlament ni storil ničesar. Tisto malo, kar se je storilo za delavstvo se je storilo le pod pritiskom delavstva. Uvesti se mora starostno zavarovanje za onemoglost in nesreče. Izpolniti se mora združevalni zakon, organizacije delavske naj pa preveva duh pravičnosti. Ustanoviti se morajo, kakor za druge ustanove, tudi za delavce posebne zbornice, delavske zbornice; nadalje delavska posredovalnica da se odstrani zlo stavk. Tudi za obrtni stan bo treba storiti mnogo. Kar se je doslej doseglo za ta stan, je edina zasluga dunajskih kršč. socialnih in naših poslancev. Obrtnika je treba varovati pred konkurenco veletrgovca in veleobrnika, ki je navadno jud. Skrbeti bo treba našemu obrtniku za boljšo stanovsko izobrazbo. Nato govori govornik o razporoki, ki jo po svojih umazanih listih priporočajo liberalci. Kdor ruši zakonsko vez, ruši stebre rodbini, narodu in državi. Liberalci zahtevajo tudi svobodno šolo, da se odstrani verski pouk iz šole, da se iz šole izžene duhovnik. Mi nismo za »duhovsko komando«, kakor nam pravijo liberalci, a spoštujemo duhovnike in gremo z njimi roko v roki, ker je slovenska duhovščina napram našemu ljudstvu vedno storila svojo dolžnost in mnogo koristnega naredila narodu. (Viharno odobravanje.) Zatorej pričakujemo in zahtevamo od prihodnjih poslancev, da se bodo potegovali z vso silo zato, da ostane neločljiva vez katoliškega zakona in da ostane križ po naših šolah. (Navdušeno odobravanje.)

Od poslanca pa je pričakovati, da ni preveč rahločuten, kakor neki odvetnik v Gorici. Rahločuten poslanec ni za nič! Naj bo trden, jeklen, cel mož, da bo storil svojo dolžnost napram vam in delal v vašo korist. (Veliko odobravanje.)

Besedo dobi nato burno pozdravljen

voznik na strani ter živahno vriskal. Za njim aredi praznih sanij je sedelo dvoje voznikov ter se gromko, veselo pogovarjalo. Eden izmed njiju je prižgal pipo in iskra, ki vzplamtela na vetru, je osvetila del njegovega lica.

Ko sem ju gledal, me je postalo sram, da sem se še bal potovati in moj voznik je najbrže vganil to moje čustvo, tako da smo sklenili jednoglasno: »Pojdemo za njimi!«

III.

Ni še zorknila mimo tretja trojka, že je jel moj voznik nerodno obračati svoj voz in zadel pri tem z ojnico na vprežene konje. Trije od teh so se splašili, potrgali uzde ter skočili v stran.

— Viš, črt krivogledj, ne vidi, kam obrača — na ljudi!... Črt!, je začel preklinjati z ohripelím, gromečím glasom voznik srednje rasti. Kolikor sem mogel posneti iz glasu in postave, je bil starec. Sedel je v zadnji trojki, skočil urno iz sanij in stekel za konji, še vedno su-

kandidat g. sodni tajnik Fon, ki izjavlja, da popolnoma stoji na programu, ki ga je razvil g. predgovornik. Izjavlja, da je odločen nasprotnik svobodne šole, razporoke in raznih svobodomiselnih teženj. (Veliko odobravanje.) Teško je govoriti o samemu sebi. Ker mu je zbor zaupnikov ponudil kandidaturu, jo je sprejel silil pa se ni. Če je sprejel kandidaturu, jo je sprejel zato, ker se čuti dovolj moža, da bo dobro in z uspehom zastopal koristi svojih volivcev. (Odobravanje.) Nato zavrača nasprotne trditve, češ da je kot sodni uradnik odvisen. Vedno se čuti Slovenca in sina kmečkega stanu. Potegoval se bo v drž. zboru za to, da se vsi jugoslovanski poslanci združijo v en skupen klub. (Odobravanje.) Poslanec mora biti v vedni dotiki z volivci. Zato bom skrbel, da bom vedno zahajal med volivce, da se skupno posvetujemo. (Klici: Tako je prav!) Slednjič govornik še enkrat zagotavlja, da bo postavil vse svoje moči v korist volivcem! (Navdušeno odobravanje.)

Nato govori č. g. župnik Rojic o važnosti teh volitev in o nalogah, ki čakajo poslancev ter priporoča zbranim volivcem, naj se izreko za kandidaturu g. sodnega tajnika Fona. (Odobravanje.)

Predsednik tov. Cotič, da na glasovanje kandidaturu. Vseh roke se dvignejo; ko pozove predsednik one, ki so nasprotni naj dvignejo roke, se noben ne odzove. (Veliko navdušenje.)

Kandidat g. Josip Fon se zahvali za zaupanje ter še enkrat zagotavlja zborovalce, da je program »Sloge« njegov program ter da bo vse storil za svoje volivce, kar mu bo mogoče. (Veliko odobravanje.)

Ko je naposled še g. dr. Dermastia zborovalce v navdušenim govoru pozval, naj na dan 14. maja vsi ko en mož glasujejo za sodnega tajnika Josipa Fona, je bil shod ob velikem navdušenju zaključen.

Shod v Vrtojbi.

V nedeljo ob 1/2 4 popoldne se je vršil v prostorih g. Ivana Batistića v Gorenji Vrtojbi shod, ki se ga je udeležilo blizu 200 mož. Na predlog g. vikarja Štreklja je bil izvoljen za predsednika g. Jožef Nemeec, ki je dal besedo dr. Gregorčiču. Govornik je poudarjal pomen nove volivne reforme za kmečki stan ter potrebe, ki jih ima naš

rovo in neusmiljeno psujoč mojega voznika.

A konji se niso ustavili. Voznik je zbežal za njimi in čez minuto se je že skril s konji vred v beli megli meteža.

— Vasili-ij! ženi sem rjavca: tako ga ne vjameš! se je slišal še njegov glas.

Eden izmed voznikov, precej visok, je zlezel iz sanij, spregel molče svojo trojko, zlezel po vratu na jednega konja in izginil potem v polnem diru po škripajočem snegu. Ne da bi vedeli, kje je cesta, smo odrinili z dvema drugima trojkama takoj za kurjersko, ki je zvenkljala z zvončkom in letela v polnem diru spredaj.

— Kako naj jih vjame! je dejal moj voznik za onim, ki je šel loviti konje. — Ko bi že ne bil zaletel v konje, se pravi, — vbogi konj! Tako lahko zaide, da ... ne pride več ven.

Odkar je vozil moj voznik zadaj, se je kazal vse bolj veselega in zgovornega in jaz sem ga izkoriščal, se razume

kmet. Zato bo treba paziti, da se izvolijo taki poslanci, ki bodo hoteli in mogli zastopati kmečke koristi. Upanje je, da se bo po novem ljudskem parlamentu začelo novo življenje, posebno v gospodarskem oziru. (Odobravanje.)

Dr. Dermastia govori o nalogi, ki jo bo imel prihodnji državni zbor z ozirom na kmečki stan. Kmeta tlačijo veliki dolgovi, treba bo skrbeti za razbremenitev; kmečka posestva tlačijo krivični davki, ki jih je treba pravičnejše razdeliti. Škodljive so bile za kmeta razne carinske pogodbe, ki jih je sklepala naša država z drugimi državami. Treba je uvesti zavarovanje proti škodi, povzročeni na kmečkih posestvih po raznih uimih in nesrečah. Da se odpomore pomanjkanju delavskih moči na kmetih, je treba uvesti zavarovanje za starost, vojaška doba naj se zniža na 2 leti in kmečkim sinovom naj se ob času nujnih kmečkin del da dopust. — Na opazko, naj voli kmet kmeta, odgovarja govornik, da je to popolnoma pravilno, ako je dotični kmet resnično zmožen zastopati kmeta. Smejali bi se človeku, ki bi prišel k nam ter dejal, da je imel pljučnico ter zato sedaj dobro pozna bolezen, bolje ko kak zdravnik. (Smeh.) Ravno tako je tukaj. Ni še dosti, da poslanec ve, kje kmeta čevlji žuli, ampak mora tudi znati temu odpo-moči. Če je kmet toliko zmožen, ga le volite, če pa takega ni, je treba iskati drugega moža, ki bo izobražen, se brugal za kmečke zadeve in bo z vami v vedni zvezi. (Odobravanje.)

K besedi se oglasi nato Iv. Mermolja, ki pravi, da so govorniki govorili od srca, a to da je slepilo. Obsoja razpor, ki se je začel iz osebnosti. Napade najprvo liberalno stranko, češ da so njeni prvaki v narodnem delu gledali, da so obogateli. Ta stranka dela le za svoj žep. Ti ljudje so neodkritosrčni. Udarili so po duhovnikih, hoteč jim vzeti ugled. Brez duhovnikov ne moremo biti. Liberalci so od drugod zanesli sem stvari, s katerimi so napadali našo duhovščino. — Katoliško-narodni stranki pa očita gospod Ivan Mermolja, da s tem odbija od sebe liberalce, da preveč povdarja vero in katoličanstvo. Edina rešitev za slovenski narod v narodnem, verskem in gospodarskem oziru bo nova kmečka stranka. Razpor naj preneha, v kar naj pomore nova stranka. Ne volite drugih kandidatov, kakor kandidata, ki ga

ker se mi ni hotelo spati. Spraševal sem ga, odkod in kaj je, in kmalu sem zvedel, da je moj rojak, doma iz Tulja blizu sela Kirpično; da ni bilo v njegovi domovini nič s poljedelstvom, kruhek da je popolnoma jenjal zoreti radi kolere; da sta v njegovi družini še dva brata, tretji pa da je pri vojakihi; starejši brat, ki je oženjen, da je gospodar na domu, on sam pa da je vdovec; da hodi iz njegove vasi vsako leto po cele skupine voznikov; on da je stopil v službo pri pošti, dasi ni voznik po poklicu, samo v olajšavo starejšemu bratu, pa da služi sedaj, hvala Bogu, po 120 asignacijskih*) rubljev na leto, od katerih pošilja po deset v družino, pa da bi se dobro živelo, »a kurjeri so velike zveri in tudi narod je postal psovalec«.

(Dalje pride.)

*) Assignacija, prejšnji papirnat denar ruski, 100 rubljev v assignacijah je bilo 33 srebrnih rubljev.

bo proglasila nova kmečka stranka. Končuje z živijo-klicem na novo kmečko stranko. —

K besedi se oglasi dr. Dermastia, da odgovarja predgovorniku; a gospod predsednik Jožef Nemeč je sedaj pokazal svojo barvo in dejal, da ne da besede — češ, da so dosti trije govorniki, akoravno je poprej slovesno zatrjeval, da dobi besedo vsakdo, ki jo želi — ter je zaključil shod.

Na zborovališču je nastalo vsled tega veliko razburjenje. Dr. Dermastia pozove somišljenike, naj bodo mirni ter naj ostanejo v dvorani, ker odvarja drug shod. Nasprotniki pa pozivlja naj zapuste zborovanje, ali pa naj bodo mirni. Ivan Mermolja pozivlja svoje pristaše, naj zapuste prostor, nakar jih je precej odšlo, ostalo pa je nad 100 naših somišljenikov in par nasprotnikov. Dr. Dermastia nato odgovarja na izvajanja Ivana Mermolje. Govornik je v prvem govoru povdarjal o kmečkem združevanju in programu ravno isto, kakor Mermolja, ki ni povedal o tem sploh nič novega, kar bi že ne bil omenil govornik. Ker je Mermolja naglašal tudi versko vprašanje, potem je čudno, zakaj ustanavljajo novo stranko. In res, voditelj „agrarcev“ potovalni učitelj Štrekelj, vprašan po razločku med našo in agrarno stranko, je dejal: „Tega pa še sam ne vem!“ (Smeh). Čemu torej stranka, če ne ve sam voditelj, čemu bo? — Mermolja toži o prepiru med dvema strankama. Če toži o prepiru med dvema strankama, čemu potem ustanavljati še tretjo stranko? Ni res, kar pravi Mermolja, da bi bil razpor nastal vsled osebnosti, ampak nastal je, kakor je Mermolja sam povedal, ker je liberalna skrbela le za svoj žep, mi pa smo delali za ljudstvo; liberalci se napadali duhovnike, so proglasili za svoje zahteve svobodno šolo in ločitev zakona, čemur smo se morali upreti. (Odobranje). Kdo je torej začel prepir, kdo ga neti, če ne liberalci s farsko gonjo? (Pritrjevanje). Mi smo prava ljudska, kmečka stranka zato bo vsak zaveden kmet volil kandidata, ki ga priporoča naša stranka, in ta je sodni tajnik gospod Jožef Fon. (Navdušeno odobranje). Pozivljam vas, da se izrečete zanj. (Viharni klici: Živijo Fon!) Kandidatura g. Fona je bila z navdušenjem sprejeta.

Sodni tajnik g. Fon se zahvali za zaupanje in povdarja, da je program „Sloge“ njegov program in da bo za uresničenje tega programa v korist kmečkega in delavskega ljudstva zastavil vse svoje moči. (Navdušeno odobranje). Nato je dr. Dermastia zaključil shod.

Med drugim shodom sta dva agrarna prvaka ki sta ostala v dvorani, povzročala nemir. Njuna imena imamo in bi jih lahko priobčili, a jima nočemo škoditi, ker bomo svojo zmago priborili na dostojnejši način, kakor pa stem, da bi nasprotnike spravljali v nesrečo. Naša pot gre naprej!

Kdo je Štrekelj?

(S Krasa.)

Nekaj lib. kričačev kraških, zlasti v okolici Divače, se ogreva za kandidata Štreklja. In veste-li, kaj je pri tem najbolj smešno? Nihče izmed njih, celo niti nekateri ljudski učitelji, ga ne pozna in ne ve, kdo je prav za prav ta Štrekelj. Vsi ga imajo za učitelja Štreklja, ki je obenem potujoči učitelj, in katerega so tu nekdanje videli. In čudno, celo učitelj Štrekelj, jih pušča v tej zmoti. Iz tega sklepamo, da ne more biti res, kar se tu trosi o zmoglostih kandidata Štreklja. To pa tem bolj, ker se nam ni pokazal ne pred deželnozborskimi volitvami ne zdaj. Takrat je hodil le Treo mesto njega, zdaj pa ga isti Treo vodi pokazovat le tje, kjer ima svoje prijatelje in še tam nastopa le pred svoje somišljenike. Prosim Vas torej, g. urednik, da nam tega kandidata Štreklja nekoliko naslikate v „Gorici“ in „Pr. Listu“. Mi smo sicer na čistem in bomo v velikanski večini volili g. dr. Laharnarja. Toda je tu še nekaj nevernih Tomažev, katerim ne gre v glavo, da bi se upal postaviti

zraven dr. Laharnarja neki mož, ki ima le dva razreda realke in zna saditi trte.

Ali je Štrekelj liberallec?

S Krasa.

Ali je mogoče, da je kandidat Štrekelj liberallec? Saj je naš domačin! Tako se poprašujejo ljudje, ako jih kdo spomni na to slabo stran Štrekeljevo. — Takim bodi povedano to-le: Na volivnem shodu v Komnu je Štrekelj zatrjeval, da so ga pregovarjali naj bi spremenil svoj program — a on da se ne spremeni, ampak ostane zvest narodno napredni stranki in nje program je njegov program. — Toraj, ker je narodna napredna stranka liberalna, protiverska, je Štrekelj pravi liberallec.

Ker je v programu narodne napredne stranke svobodna šola, to je šola brez vere, se bo tudi Štrekelj trudil, ako bo izvoljen, — da vrže križ in duhovnika iz šole.

Ker so liberalci povsodi tudi za razdružljivost sv. zakona so gotovo tudi naši — dasi se boje z odprtim licem stopiti med ljudstvo ter to spako na sebi skrivajo, da bi jih ljudstvo ne poznalo.

Očitno je toraj, da verni kristjan za nobeno ceno po svoji vesti ne sme voliti takega poslanca, ker sicer bi se vojskoval zoper vero.

Štrekljeve zmoglosti in drugo.

S Krasa.

Ste li slišali „Glas s Krasa“ v „Soči“ z dne 30. marca t. l. št. 36. Dopisnik je odprl usta na široko Štreklju v prilog, a njegov „Glas“ kaže, da ni vse v redu. To mora priznati tudi dopisnikov najožji in najtesneje združeni pobratim, ki mu je gotovo pomagal pri štimanju „Glasu s Krasa“.

Pred vsem je zacvilil ta-le „Glas“: „... Sam župan Pavlica mora priznati, da poseduje Štrekelj vse zmoglosti za državnega poslanca.“ Dopisnik misli tu gotovo na dvoje zmoglosti, namreč, da ima Štrekelj zmoglost voliti in biti voljen. Drugih naj mu pa posodi on sam, ako jih ima na razpolago. Kje se je pa Štrekelj naučil jezika? Ali ste tudi vi eden takih, ki pravijo: čeravno ni Štrekelj študiral, zna vender-le nemški, saj je bil tri leta pri vojakihih.“

Kolikokrat ste nastavili pero, predno ste napisali vaš „Glas“. „Da ni Štrekelj jurist kakor Laharnar, to nič ne de, a da Laharnarja prekosi, se lahko z mirno vestjo reče“. No vi morate imeti res mirno vest, ki vzame vse za dobro! Oni vaš „Glas“, ki pravi da napada „Primorski list“ vse možne osebe... vzdignemo nekoliko višje, da bo bolj razumljivo, ter rečemo, da velja po novi postavi glas vsakega avstr. državljana le za 1 moža, in naj si bode to tudi glas komenskega župana, podžupana ali pa celo tistega „peka“, ki je nosil kot zaupni volivni mož pri zadnjih deželnozborskih volitvah v Sežani tablice kruha v havelokovi kapi. Torej vsak mož le — en glas!

Kar čakate o delovanju poslanca Štreklja v dežel. zboru, to morate naštet, če hočete, da verujemo. Zato bomo jako hvaležni. Videli bomo vsaj, kaj je storil pa drugi kraški zastopnik, dr. Treo, ki je pravil na vašem shodu v Komnu: to sva storila jaz in moj prijatelj Štrekelj. Torej krivice nobenemu, ampak vsakemu svoje!

Da ne bode Štrekelj v državnem zboru „divjak“, o tem bodite prepričani. In to iz edinega razloga, ker ne bode izvoljen.

Če bi vas posl. Štrekelj videl, ko ste napisali stavek: „Ako bi bil tudi „divjak“, bi vendar za naš volivni okraj veliko več koristnega storil kakor dr. Laharnar, ker pozna kot posestnik dobro kmetijske potrebe, katere bode gotovo, ako bode izvoljen, zastopal v korist kmetu“, rekel bi gotovo: ne farbaj tako! — Mari ni dokazal, da tega ne stori, ko se je svoj čas tožaril s svojim očetom in materjo, ki sta vendar kmet. človeka? Kako je naredil, ko sta hotela stariša odkupiti za mlajšega sina to, kar je dobil on na „kunšten“ način in pest, vam

je tudi vsaj toliko znano, kakor drugim. In to služi kot dokaz, kako bi zastopal Štrekelj pravice kmeta! Kdor nima srca za lastnega očeta, mater in brata, nima ga tudi za druge.

Vaš „Glas“ pravi: „Mi poznamo Štreklja kot dobrega kristjana“. Tudi to je razštimano. Daber kristjan ni oni, ki hoče odpraviti veronauk iz šole, in ki hoče, da bi se mož in žena poljubno pustila in družila z drugim, dokler bi kazalo. Štrekelj pa je za svobodno šolo in za razporoko. Če želite, povemo vam kraj, dom in uro, kje se je izrazil, da bode deloval za to dvoje, kar je v njegovih močeh. Lep kristjan to! In kdor ga zagovarja, je njemu enak!

Vaš „Glas“ pravi: „Zadnja „Gorica“ trdi, da se je težko nabralo glede izjave v „Soči“ 41 podpisov; to je grda laž in kaj takega more trditi le „Gorica“. Povemo da smo brali to pičlo število v „Soči“. Če je laž, lagala je „Soča“.

Vam enako opozarjamo vse razsodno ljudstvo, posebno pa vse naše somišljenike-volivce, da se ne paste begati od lažnjivih listov, kakor sta „Soča“ in „Primorec“, ki živita le od laži. Samo obrambno društvo v Ljubljani je razposlalo v 1906 l. 88 obvestil o napadih v „Soči“ in 53 v „Primorca“. Torej: Kdo laže? Volivci odgovorite si sami na to in pokazite 14. maja, da veste kaj je prav ter oddate svoje glasove vzornemu kandidatu dr. Laharnarju!

Slov. kat. izobraževalno društvo v Cerknem.

Živahno je bilo Velikonočni ponedeljek v dvorani „Gospodarskega doma“. Udeležnikov pripravljalnega shoda novega društva je bilo krog 200, med temi tudi par liberalcev, ki so se pa med shodom vedli dostojno — molčali, kar sicer ni njihova navada.

Shod je otvoril sklicatelj dekan dr. Knava s jako navdušenimi besedami, povdarjajoč potrebo novega društva in sicer katoliškega! Ob enem je pa pozval tudi navzoče že v naprej h nevstrašenemu delovanju za sveto stvar. „Prepričan sem, da ne bo med vami nikdar nobenega polovičarja“.

Nadalje je govoril novaški kurat Abram, ki je podal točno sliko cerkljanskih razmer, v prvi vrsti pa zgodovino „Čitalnice“ od prvih začetkov do danes.

„Povdarjamo to slovesno, da je bila „Čitalnica“ kot katoliško društvo od katoliško mislečih mož ustanovljena, da je imela vedno ude katoliško misleče može in delovala v tem duhu do pred 2 letoma!“

„To so dobro čutili cerkljanski liberalci, ki so si ustanovili svoje „bralno društvo“ in niso si sploh prizadevali vstopiti v „Čitalnico“, ker jim je branila to liberalna čast. A tudi to liberalno odločnost in čast so zatajili pologoma, ker jim je to tako kazalo“. Znano nevtralnost in sodelovanje, ki je dobrodašne može deloma premotila. Če ponudiš liberalcu prst, zagradi in odrta celo roko. Tekom dveh let so si liberalci po zvijačah in zahrbtnosti s pomočjo cele kope pooblastil izven cerkljanskih udov z večino 8 glasov popolnoma osvojili društvo.

S predlaganimi premenjenimi pravili „Čitalnice“ liberalci niso sicer prodrli, ker niso imeli 2/3 večine; vendar pa so, kakor lani, sklenili naročiti tudi „Slov. Narod“, ki je Boga tajil.

To po pravilih neupravičeno postopanje, preziranje liberalcev je dobro misleče ude „Čitalnice“ ogorčilo; sprevidel so, da ni mogoče več dalje skupno delovati z liberalci in so odstopili od društva s trdnim namenom ustanoviti novo in sicer „kat. izobraž. društvo“. Govor č. g. kurata je bil opetovano prekinjen z odobranjem! Nato je bivši čitalnični pevovodja g. Gabrijelj Bayk, dokazoval, da nevtralniki so sami svojo hčerko nevtraliteto ubili. Pritožna knjiga je bila proti koncu že tako polna pritožb v tem oziru, da se je moral odbor zagovarjati, da pač kot odbor ni odgovoren za vsako društveno zadevo. Jalov izgovor! Izjavil je, da je bivši čitalnični pevski zbor, ki je pohvalno bil nastopil v Tominu korporativno, stalni pevci — izstopil iz „Čitalnice“ in je prijavil pristop tega imenitnega pevskega zbora k novemu „kat. slov. izobraževalnemu društvu“ v Cerknem. Ta izjava je bila sprejeta z

velikim veseljem. Končno je povdarjal, da novo društvo bo nadaljevanje stare Čitalnice, koje gleslo je bilo „vse za vero dom, cesarja“. Naše novo društvo datira že iz leta 1869 in leta 1909 —, kakor upamo, bomo obhajali prav slovesno 40. letnico. Nepopisno veselje in odobravanje je sledilo tej resnični in izvirni misli! No to je gosp. dekan prebral izjavo in protest izstopivših čitalničarjev ter utemeljeval točko za točko.

Izjava in protest.

Niže podpisani izjavljajo tem potom na dogodljaje ob priliki letošnjega občnega zbora „Narodne Čitalnice“ v Cerknem naslednje: Ker je stranka, ki je bila letos po čudnem slučaju v večini, očitno pokazala, da ne mara nasprotnosti jej stranke, ker ni niti enega odbornika volila iz njene srede, dasi je bila gotova večine;

ker je dalje ista večina kakor en mož bila pripravljena glasovati za premembo starih pravil, ki temelje na geslu: „vse za vero, dom, cesarja“ in je kar najodločnejše ter brezpogojno odklonila krščansko podlago vere, kakor jo je predlagal govornik č. g. Abram;

ker je ista stranka najstropniši pogoj č. g. dekana, naj bi se vsaj ne naročil na ime društva bogotajni list „Slov. Narod“, molče vzel na znanje in tako izbacnila g. dekana, ki je pri svetem mu moštvu izjavil, da on nikdar ne more podpirati lista, ki je pisal, da Boga za gotovo ni; ker je končno nemogoče poštenim krščanskim možem še nadalje vstrajati v društvu z nekaterimi možmi in gospodi; kojim je sv. katoliška cerkev premagano stališče, podpisani s tem izstopajo iz „Narodne Čitalnice“ in obenem kar najslovesnejšo protestirajo, da bi se naša cerkljanska mladina vzgajala v kakem drugem, nego pa v katoliškem duhu. Naše geslo je in ostane: Vse za vero, dom, cesarja! Izjava in protest in njega utemeljevanje je bilo navdušeno sprejeto.

Nato so se prebrala nova pravila, ki so bila odobrena. Konečno je gosp. dekan pozval pričujočega predsednika Čitalnice, g. Petra Jurmana, naj odgovori kot glava Čitalnice, ki pade nanj vsa odgovornost na toliko in tako težke obtožbe.

G. Peter Jurman je res stopil na oder in povedal svetu, da za čitalnično zastavo je on dal oziroma ga je stala do 100 gl. recij: sto goldinarjev! Prašal je celo pričujoče, kdo je kaj dal zanjo. Ko se je dvignilo precej rok, je umolknil. Dekan ga nato pozove, naj moško izpove, odkedaj in čemu se je izneveril geslu: Vse za vero, dom, cesarja, ki ga je pomagal pisati na društveno zastavo, ko je bilo to geslo od njegove stranke na občnem zboru tako odločno zavrajeno kot strankarsko — klerikalno? Jurman, ves presenečen ponovno pozvan, odgovori: Čitalnica bo tudi naprej delovala po geslu: Vse za vero, dom, cesarja! (Mej občinstvom zavlađa smeh!) Dekan konstatira, da g. Jurman ni bil osebno navzoč na občnem zboru Čitalnice; da mu torej ni zameriti, če v svojem osebnem poštenju tako govori! Ulje, ki so izstopili, so čisto na jasnem glede Čitalnice. Brezversko stališče ima sedaj v Čitalnici 2/3 večino in sami sebe bi zatajili čitalničarji, če sedaj ne izvedo tega kar so tako oblastno in demonstrativno poskušali na občnem zboru, dasi so vedeli, da za ta njih načrt še ni 2/3 večine. Bo že prilika, da opozorimo g. Jurmana na njegovo častno izjavo. Nevtralitete ne poznamo. „Kdor ni s Kristusom, je proti njemu!“ Po nastopu Jurmana dekan zaključil zborovanje z vabilom, da se vsi somišljeniki gotovo udeležijo ustanovnega shoda nameravanega društva, ki bode prih. mesca maja. Zborovalci so se veseli razšli. Zaupnikom pa kličemo: „delajte!“

Dopisi.

Iz Cerkna. — In zopet je v „Soči“ z dne 2. t. m. uboga cerkljanska Čitalnica. — Par fantalinov toraj hoče izzvati časnikarsko polemiko med nami. No, mi se to prav nič ne bojimo: kar boste iskali, boste vedno dobili! Dopisnik X. nam to pôt citira celo par latinskib izrazov, kot dokaz, da še ni pozabil latinsčine, (če jo je sploh kedaj znal?) in da misli še medicino študirati, ko absolvirata to, kar se je nekdanj poprijel, ali pa morda misli iti celo v semenišče. Pa k stvari! Namesto da bi dopisnik nam kaj stvarnega odgovoril in popravil naš dopis, kjer smo naznanili javnosti, da so se liberalci posluževali pri volitvah v Čitalniški odbor nepoštenih sredstev, — je dopisnik vsa naša resnična očitanja molče pogoltnil v svoj „nevtralni“

sedaj pristno liberalni želodček. Tako je tako! Resnica v oči bode, kaj ne?! Pravi da je mladina v njihovem taboru, Moj Bog! — kedo pa vam zavida tako mladino; take mladine mi ne moremo prav nič porabiti, zato obdržite si jo. Mladina pa, za delo vneta, ostala je vsa v našem taboru, kjer bode nadaljevala pri novem društvu zapričeto delo. „Povemo Vam samo to, da mi pojdemo neustrašeno naprej po začetni poti...“ Tako pravi dopisnik „Soče“. Mi pa vemo, da vaša pot ni niti z ogljem začetna: tisti „neustrašeno naprej“ je koš liberalne fanatičnosti, a drugega prav nič. O kakem narodnem in izobraževalnem delu ni niti govora. Pravi dopisnik, da jih zaviramo v delu... Kakšen pa mora biti tisti narodni delavec, kateri si pusti v delu zavirati?! To je le pri vas mogoča taka neumna fantazija.

Kdor nič ne dela je umevno, da se ga tudi pri delu ne more zavirati. Koncem dopisa pa pravi dopisnik o nekib, ki niso „tič ne miš“. To so značajneži naši liberalčki! — pod krinko neutralnosti so igrali svojo politiko pri Čitalnici, a iz neutralnikov so postali pristni liberalci. Ali je to značaj?! Tisti naši „tič in miš“ pa so postali — uvidevši naše namere, — celi ptiči in se povzpeli visoko nad jalovo „neutrlnostjo“, katero ste sami uničili in jo pokopali. Tako je in nič drugače! Zasejali pa ste veter, a želi bodete vihar, — to vam zagotavljamo! — Toliko v odgovor dopisniku X. — Koliko naših odgovorov bode še, je odvisno od dopisnika „Soče“, kateri piše o Čitalnici, ki pa ni za njo še prav nič storil; škodovati seveda tudi ni mogoče. Pač pa pred njegovimi somišljeniki svoječasno niti Čitalnična napisna tabla ni bila varna, in so jo marsikdaj z blatom namazali. Lepa kompanija!

Ženč.

Darovi.

Za Gregorčičev spomenik.

Josip Novak, župnik v Povirju 8 K; Alojzij Mašera, c. kr. sodnik v Kanalu 4 K; Vinko Vodopivec, kaplan v Črničah 3 K; Matija Sila, dekan v Tomaju 3 K; Alfonz Blažko, kurat v Mirniku 3 K; Anton Križnič v Kanalu 5 K; Ivan Berbuč, profesor v Gorici 50 K.

Novice.

Neki c. k. uslužbenec, ki ima nalogo širiti gospodarsko znanje po deželi, ne neha zabavljati ustno in pismeno, da ljudski zastopniki goriški niso ničesar storili in ničesar ne delajo za kmeta. Ako bi ta nepoboljšljivi zabavljač hotel primeriti deželno finančno stanje in deželne potroške za kmetijstvo v zadnjih letih z onimi prejšnjih časov, moral bi umolkni v sredi svojega besedičenja.

Najzadnjemu kmetiču v deželi, ki se bavi z javnimi zadevami, je znano, da „Slogini“ poslanci, podpirajoč prizadevanja deželnega odbora, so pripomogli k temu, da se dandanes steka užitnina, ki je nekdanj polnila neizpolnjive žepe zasebnikov, v deželne in občinske blagajnice v neizmero korist deželi in občinam.

Posledica tega je, da dežela stori za kmetijstvo mnogo več nego kedaj in da je deželni zbor goriški v svojem zadnjem zasedanju mogel dovoliti nad 100.000 K podpor v razne gospodarske in kmetijske namene, katerih ne bi imel na razpolago, ako ne bi se bila izvršila prepotrebna prememba glede pobiranja užitnine.

Trditi moremo, da v zadnjem zasedanju niti ena prošnja, ki je došla od javnih zastopov, korporacij ali tudi posameznikov, ni bila odklonjena radi tega, ker bi pomanjkovalo potrebnih sredstev, ampak iz drugih razlogov. Pri tem je deželni zbor tako obzirno postopal, da je prošnje iz raznih krajev odkazoval praviloma zastopnikom dotičnih krajev, od katerih je bilo najprej pričakovati, da se z vso vnemo potegnejo za koristi svojih volivcev.

Tako je bil v peticijskem odseku poročevalec za Brda, v kolikor spadajo pod Gorico, poslanec Klančič, v kolikor spadajo pod Gradiško, prošt Faidutti. Moža sta temeljito preštudirala vložene prošnje ter vestno poročala o njih. Kar sta predlagala in zahtevala, je odsek sprejel, in niti v enem slučaju ni odsek sklenil proti predloga, kakor sploh navadno ni niti prišlo do tega, da bi se odločevalo z večino glasov, ker skoro brez izjeme sklepalo se je, kakor se nam poroča, soglasno oziroma brez vidnega ugovora.

Pri vsem tem, da je deželni zbor potrdil vse podpore, ki so bile dovoljene v odsekih, in da te podpore veljajo skoro izključno gospodarstvu in kmetijstvu, bodisi neposredno, bodisi posredno, dolži omenjeni uslužbenec deželne poslance, da niso ničesar storili za kmeta.

Vprašamo visoko c. k. vlado: Ali je tudi ona prepričana, da deželni poslanci goriški, bodisi v deželnem zboru, bodisi v deželnem odboru, niso ničesar storili za kmeta, in da treba radi tega hujskati volivce zoper nje ter stvarjati v deželi nove stanke ki naj še bolj razburijo in oslabijo naše ljudstvo nego je že.

Če pa je visoka c. k. vlada prepričana, da deželni zbor in odbor goriški izpolnjujeta v zadnji dobi v veliko večji meri svojo dolžnost nasproti kmetom, nego se je to godilo v kateri koli prejšnji dobi, kako je to, da dopušča svojem uslužbenemu listu ki dobiva vladno podporo, tako vztrajno dolžiti deželne zastopnike goriške, hujskati ljudstvo zoper nje ter razburjati davkopčevalce z novimi strankami, katere ustanavlja ta vladni uslužbenec, katerega plačujejo isti davkopčevalci.

Iz Brd. — Brzo po končanem zasedanju deželnega zbora je deželni poslanec Anton Jakončič, uradnik na Montu v Gorici, sklical briske župane in podžupane, da jim poroča o usodi briske železnice in o svojem delovanju v deželnem zboru. Pri tem so prišle tudi državnoborske volitve na vrsto. Volivni shod v zapadnih Brdih, ki volijo s Korminom in Gradiščem, je sklical isti poslanec za prihodnjo nedeljo na Krožado. Pri tej priliki naj bi baje zapadni Brici postavili Jakončiča za kandidata, kateremu naj bi dali svoje glasove v slučaju, da bi se ne mogli odločiti za katerega italijanskega kandidata. Zapadni Brici so ogorčeni nad pisavo nekega italijanskega lista proti Slovincem.

Shod na Križadi. — V nedeljo popoldne se bo vršil v Neblem na Križadi volivni shod Slovencev zapadnih Brd. —

Izjava. — Pod naslovom „Ajdovski cestni odbor“ je čitati v „Soči“ z dne 2. aprila št. 37, sramotni napad na gori navedeni odbor.

Temu podlemu izzivanju se podpisnemu odboru ne zdi vredno opravičevati, ampak imenuje le dopisuna navedenega članka grdega obrekovalca in nesramnega lažnika, pozoveč ga naj pride s svojim polnim imenom na dan, da si bode podpisani odbor lahko kje drugod iskal zadoščenja.

Cestni odbor za ajdovski okraj v Lokavcu, dne 6. aprila 1907.

Zopet „razum in pol“. — „Soča“ piše: „Borba v gorah bo huda; kajti dr. Gregorčič je zagrešil take politične in narodne grehe, da mu jih niti najboljši zavezniki ne odpustijo več.“

Ako mu torej niti najboljši zavezniki ne odpustijo več, storijo to gotovo tudi slabši zavezniki. Iz tega sledi, da se prvi kot drugi ne bodo več zanj borili. Ostane torej sam za borbo. In tu zastaja navadni človeški razum: Borba enega človeka proti tisočem naj bode huda!!

Uboga „Soča“, kako ji peša um!

Nova maša v Dornbergu. — V nedeljo je obhajal č. g. Jos. Vodopivec novo mašo v Dornbergu, svojem rojstnem kraju. Slovesnost je poveljevala krasno vreme. Ves Dornberg je bil praznično opravljen. Trije slavaloki s pismenimi nadpisi, mlaji od cerkve do rojstne hiše, mnogobrojne zastave z vseh hiš, umetni ognji, streljanje iz topičev — vse to je pričalo, kako znajo vrli Dornberžani ceniti svoje rojake. Slovesnosti se udeležilo tudi domače starašinstvo z županom g. Berce-tom na čelu. Za duhovnega očeta je bil veleč. g. župnik Juvandič, za duhovno mater pa gospa Viktorija Mrevlje. Cerkveni govor je imel č. g. dr. Andrej Pavlica. Slavnostnega obeda, ki je bil v rojstni hiši č. g. novomašnika, se je udeležilo okoli 60 oseb. Raznim napitnicam na novomašnika, na njegove starše, na g. župnika itd. se pridružujemo tudi mi in kličemo iz dna svojega srca: Na mnoga leta v zdravju in veselju!

— Slovensko gledališče v Gorici. Sobotna in nedeljska predstava sta uspeli izborni. Danes se igra veseloigra „Na letovišču“, kjer nastopi tudi g. Verovšek. Radi pomanjkanja prostora več prihodnjč.

— Soške podružnice S. P. D. odsek Gorica naznanja, da se preloži prvi planinski izlet zaradi koncerta slovenske „Čitalnice“ v Gorici na nedeljo dne 21. aprila.

— Umrla je v Črničah veleposlanica g. Julija Leban, mati poštnega ravnatelja g. Franc Lebara, v Ljubljani. Svetila blagi pokojnici večna luč! Žalujoci rodbini naše sožalje!

Dne 7. aprila je umrl v Črničah Josip Kosovel, župan, ud c. kr. okrajnega šolskega sveta goriškega, predsednik mlekarske zadruge, načelnik veteranskega oddelka v Črničah, posestnik i. t. d. Star je bil še-le 49 let. Pogreb bo danes v terek ob 1/25h popoldne. N. v. m. p.!

— Vojno luko v Pulju bodo razširili in zaprli prometa tako, da bo špionaža popolnoma onemogočena. Trgovska luka bo v Medulinu.

— Pol milijona železničarjev stavka v Ameriki.

— Kmečki nemiri v Rumuniji so ponehali. Škode so uporniki napravili nad 30 milijonov frankov. Celo judovski listi priznavajo sedaj, da so judje preveč neusmiljeno odirali kmete, ki si zato niso mogli drugače pomagati ko z uporom. V Bukareštu so zasledili zaroto zoper kraljevo življenje.

Slovanski svet.

sl Češki katoličani. — Češka katoliška stranka na Češkem postavi letos prvičkrat lastne kandidate v petnajstih okrajih.

sl Hrvaški sabor bo baje v kratkem razpuščen, ker ni mogoča trdna večina.

sl — Slovak izvoljen za poslanca. — Pri ožjih volitvah v besinskem okraju na Ogrskem je bil izvoljen slovaški narodnjak Milan Ivanko za državnega poslanca.

Loterijske številke.

6. Aprila.

Dunaj 60 64 67 25 54
Grad 67 61 86 64 3

Kuharica

se išče za nekega gospoda duhovnika na deželi.

Več se izve pri našem upravnistvu.

Za manufakturno trgovino išče se

blagajničarka,

ki je zmožna slov., ital. in nem. jezika.

Ponudbe nasloviti: Teod. Hribar, Gorica.

ZAHVALA.

Ginjeni vsled obilo nam došlih srčnih izrazov sožalja o priliki nenadomestne izgube prečastitega gospoda

ANTONA SFILIGOJ,

vikarja v pokoju,

dolžni smo na tem mestu izreči svojo najsrčnejšo zahvalo preč. duhovščini, prijateljem in znancem, ki so od blizu in daleč prihiteli, da skažejo nepozabnemu ranjkemu poslednjo čast.

Še enkrat: Bog vsem stotero povrni!

V GORICI, dné 8. marca 1907.

ŽALUJOČI OSTALI.

Zahvala.

Ginjenim srcem se najsrčneje zahvaljujemo vsem sorodnikom prijateljem in znancem, ki so v tako obilnem številu spremili našo predrago mater

JULIJO LEBAN

k zadnjemu počitku. Posebno se zahvaljujemo čč. duhovščini in vsem drugim, ki so prišli izkazat zadnjo čast blagi in nepozabni pokojnici.

Črniče, dne 8. aprila 1907.

Žalujoci ostali.

Brošuro **ZZZZZZZZZZ**

Občinstvo pri fotografu

izda v kratkem

Anton Jerkič,

lastnik odlikovanega fotografskega ateljeja v Gorici, Gosposka ulica 7.

Cena 20 v.

Obenem priporoča slike vse vrste edino na modernom papirju.

Izvrstno pecivo

priporoča spoštovanim meščanom in okoličanom pekovski mojster

JAKOB BRATUŽ

v Gorici Šolska ulica št. 6.

V zalogi ima in prodaja moko prve vrste iz Majdičevega mlina.

Peter Lukman

krojaški mojster

v Gorici — ulica sv. Antona 1 — v Gorici naznanja, da ima dobro urejeno krojačnico, ter se sl. občinstvu v mestu in na deželi priporoča za mnogobrojna naročila.

Anton Kuštrin,

trgovca v Gorici

Gosposka ulica št. 25

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Ceylon, Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina iz Kranja in iz Jochmana-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Delniška družba

združenih pivovarň Žalec in Laški trg

priporoča svoje izborno pivo

v sodeih in v steklenicah.

Zaloga v Gorici na Kornu št. 13.

Jakob Jeras, zastopnik.

Vabilo

na

VIII. redni občni zbor

„Hranilnice in posojilnice“ v Pevmi,

registrirane zadruge z neomejeno zavezo,

ki se bo vršil

21. aprila 1907, III. povelikonočno ob 5. pop. v župnišču.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo računskega pregledovalca.
3. Potrjenje računskega zaključka za leto 1906.
4. Volitev načelstva.
5. Volitev računskega pregledovalca in njegovega namestnika.
6. Slučajnosti.

Načelstvo.

Ako bi bil sklicani občni zbor nesklepčen, vršil se bode tri tedne pozneje t. j. 12. maja, VI. povelikonočno nedeljo v istem prostoru, z istim dnevnim redom in ob isti uri drugi občni zbor v zmislu pravil, ki bode brezpogojno sklepal.

„Hranilnica in posojilnica“ v Mirni pri Gorici

registrirana zadruga z neom. zavezo,

vabi na

redni občni zbor,

ki se vrši

v nedeljo 21. t.-m. ob 3^{1/2} pop. v dvorani g. Budihne.

Dnevni red:

1. Potrjenje letnega računa.
2. Izvolitev načelstva, računskega pregledovalca in njegovega namestnika.

Načelstvo.

Miren, dne 5. aprila 1907.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

Gorica v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nosilce (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno kruno nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Kupujte

cerkvene obleke

edino od naše slovanske tvrdke

Josef Neškudla,

protokolirani zavod za cerkvene obleke

v Olomucu,

Poila cerkvene oprave z 20 odst. ceneje kot druge avstrijske tvrdke in sicer:

kasule, pluviale, dalmatike vela, nebesa, barjake, ahove, čilime, pokrivala, albe, rochete, kaliže, ciborium, monstrance, svečnjake, lustere itd.

Zalagatelj Njene c. in kr. Visokosti nadvojvodinje Izabele na Dunaju in 16 avstro-ogerskih kapiteljskih cerkvah.

Centralna posojilnica

registrirana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905

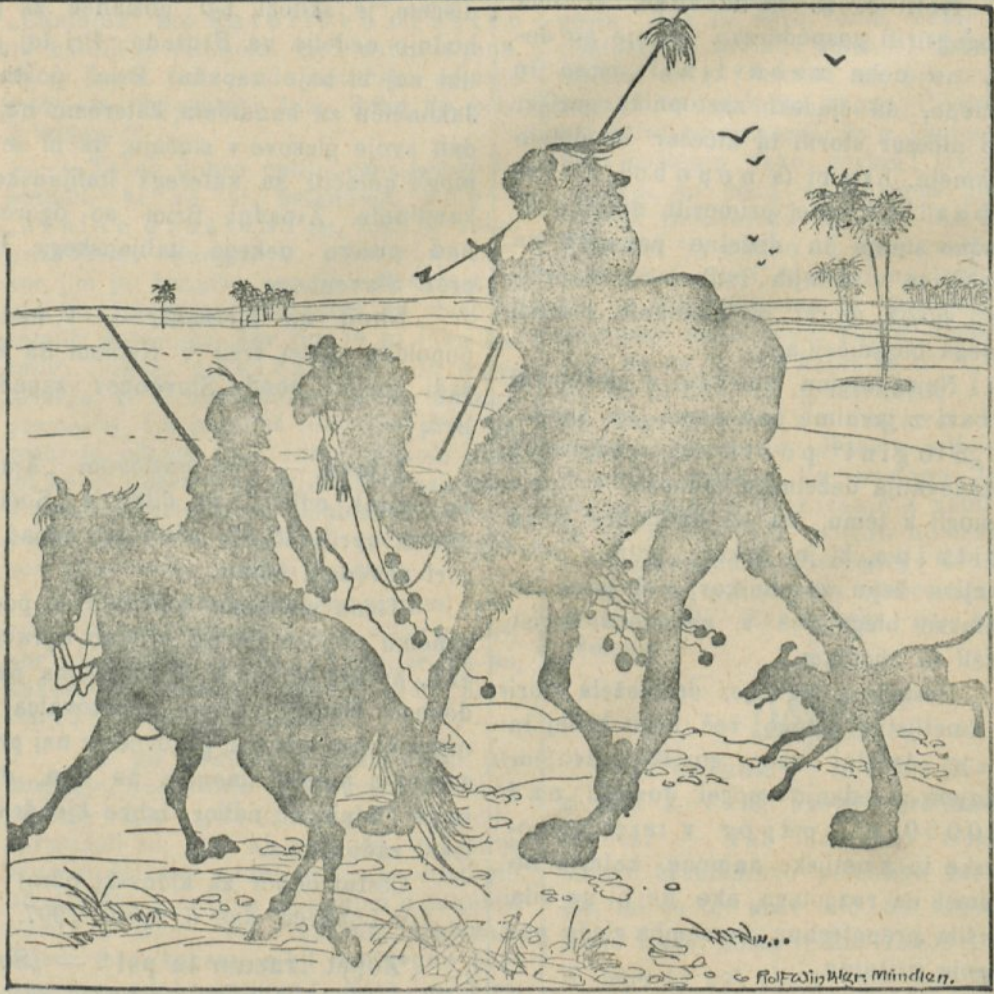
na mesečna odplačila v petih letih

in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih 100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. januarja 1907

na menice po 6%, na vknjižbo po 5^{1/2}%

Obrestna mera za hranilne vloge je nespremenjena.

Pogovor v puščavi.

Hamid: Indijanski trgovci mi ponujajo prav s'abe cene za moje kokosove orehe. Kaj mi svetuješ ti?

Manser: Jaz pošiljam moje pridelke v Aussig, v tovarno proizvajalne masti „Ceres“ ki po visoki ceni kupuje moj s'abe kokosove orehe.

CERES

redilna mast ni nikak surogat; ta redilna mast je edina, ki se proizvaja v posebnih tovarnah iz kokosovih orehov.

Razpisali smo konkurz 15.000 K za najboljšo spričevalo, ki dokaže, da so se z mastjo „Ceres“ zabelila razna jedila. Nagrade bodo podeljene po strogi kontroli in imena obdarovancev bodo v listih objavljena. Pri vsakem boljšem trgovcu se dobi potrebna pojasnila. Vsaka gospodinja lahko reflektira na nagrade, kajti samo poskuša naj zabeliti z mastjo „Ceres“ namesto s čem drugim.

Tovarna masti „Ceres“ na Labi.